

9) фізіологічна толерантність – ставлення до хворих, інвалідів, фізично неповноцінних, осіб із зовнішніми недоліками і т.д.;

10) політична толерантність – ставлення до діяльності різних партій і об'єднань, висловлювань їх членів і т.д.;

11) сексуально орієнтована толерантність – неупередженість стосовно осіб з нетрадиційною сексуальною орієнтацією;

12) маргінальна толерантність (толєрантність стосовно маргіналів) – ставлення до бомжів, жебраків, наркоманів, алкоголіків, ув'язнених і т.д.

На даному етапі в Україні дуже важлива саме політична толєрантність. Політична толєрантність передбачає, що ми у достатній мірі довіряємо нашим політичним опонентам, щоб дозволити їм організуватися, провести виборчу кампанію і сформувати уряд. Політична толєрантність – найскладніше поняття. Толєрантність у політиці скоріше віртуальний, бажаний стан, ніж реальний, і навряд чи толєрантність є складовою формули влади. Політика – це боротьба за чужі ресурси і сфери впливу. Експансія такого роду і толєрантність навряд чи можуть бути сумісними.

Сарыкмуратов Р.
УИПА

МОТИВ СВОБОДЫ В ТВОРЧЕСТВЕ МАХТУМКУЛИ

Термин «мотив» впервые появился в XVIII веке как термин музыкальный, однако быстро прижился в литературоведении, и теоретики немецкого романтизма (начало XIX века) уже активно им пользовались. Однако подлинно научное значение он приобрел после фундаментальных исследований выдающегося русского филолога А. Н. Веселовского, который создал стройное учение о зарождении и взаимопроникновении разных элементов художественного сознания в любых – даже очень несхожих культурах. Применив этот метод к исследованию мировых сюжетов, Веселовский предложил выделять мотивы – простейшие повествовательные единицы. Этим определением мы будем руководствоваться в нашей работе.

Имя Махтумкули свято для каждого туркмена. По словам венгерского ученого А. Вамбери, туркменам Махтумкули «...представляется как чудотворец, который постиг все книги, все науки мира... Книга его еще долго будет у туркмен занимать первое место после Корана». Народный поэт жил в тяжёлое время, когда иранский шах Надир неоднократно опустошал Среднюю Азию, Афганистан, Индию и Кавказ. Эти события не могли не отразиться в его творчестве. Мотив свободы – главный в творчестве великого Фраги. Немало путешествовавший, знавший восточные языки и обычаи, он своими глазами видел последствия опустошительных походов. А нападение других врагов, кизылбашских разбойников, схвативших Махтумкули и его родичей, стало причиной его личного горя:

Ты прав Махтумкули; везде раздоры,
Повсюду люди затевают споры...

И великий поэт стал проповедником объединения всех туркменских племён:

Единой семьёю живут племена,
Для тоя расстелена скатерть одна.
Высокая доля Отчизне дана,
И тает гранит перед войсками Туркмении.

Основной лейтмотив в поэзии Махтумкули, возвеличивший его в глазах соотечественников, – это призыв к созданию могущественного государства:

Здесь братство – обычай и дружба – закон
Для славных родов и могучих племён,
И если на битву народ ополчён,
Трепещут враги пред сынами Туркмении.

Мысли об устройстве счастливого и справедливого государства никогда не покидали Махтумкули, немалое место уделял он вопросам любви к родному народу. Народный певец свято верил:

Куда бы дороги туркмен ни вели,
Расступятся горные кряжи земли,
Потомкам запомнится Махтумкули:
Поистине, стал он устами Туркмении.

ФОРМУВАННЯ ДУХОВНОГО СВІТУ СТУДЕНТА ШЛЯХОМ ОСОБИСТОГО ПРИКЛАДУ ВИКЛАДАЧА

У вирі кардинальних змін (політичних, соціальних, економічних) відбувається моральне зубожіння, зниження значущості моральних норм, ідей, принципів, зниження рівня моральної культури та духовності усього суспільства. В сучасних умовах розвитку суспільства духовні якості викладача мало вивчені, не приділяється належної уваги формуванню цих якостей у вищих навчальних закладах педагогічного профілю. Серйозність проблеми наростаючої бездуховності в наукових та освітянських колах не береться всіма до уваги, часто «заплющуються очі» на якість психологічного відбору викладачів. Немотивовані або хибно мотивовані викладачі разом із неправильно сформованими духовними якостями та цінностями стають загрозливим фактором деструктивних процесів не лише в освіті, а й у суспільстві загалом. Проблема морально-етичного та духовного виховання молоді особистим прикладом викладача на сучасному етапі розвитку українського соціуму є дуже актуальною, практично не вивченою і потребує подальшого наукового дослідження та обґрунтування.

Аналіз наукової літератури показує, що багатогранні аспекти морально-етичного та духовного виховання особистості займається велика кількість вчених (І. Д. Бех, В. А. Роменець, В. О. Киричук, З. С. Карпенко, О. В. Киричук, Т. М. Титаренко, Е. О. Помиткін, О. М. Олексюк та багато інших). Проблемами підготовки та перепідготовки педагогічних кадрів, як основних носіїв духовних цінностей і ключових професійних компетентностей в умовах вищої (післядипломної) освіти «опікуються» педагоги, психологи – Л.В. Губернський, В.П. Андрущенко, В.В. Олійник, Л.І. Даниленко, В.А. Семиченко, Ю. Приходько, О. І. Бондарчук та ін. Разом із цим у педагогічній теорії та практиці недостатньо розроблено проблему підбору